

have været saa ringe. De Herrer, der stadig klage over, at Folkehøjskolerne ikke meddele Kundskaber og overhovedet ere saa mangelfulde i deres Udstyrelse, forekommer det mig, burde have sat Alt ind paa at faae Understøttelsen forhøjet 3 til 4 Gange, saa at Skolerne virkelig kunde faae Hjælp til Forbedring af Undervisningen. Jeg tror, at naar vi nu skulle ind paa at støtte Landbrugsstolerne, der ere virkelig Fagstoler, som have overordentlig stor Betydning netop under Landbrugets nuværende Udvikling, hvor Meieridriften spiller en saa stor Rolle, bør vi have en Smule Haand i Hanke med, hvad der bevilges dertil, og maa ikke lade os affpise med 40,000 Kroner, som skulle bruges baade til det One og det Andet; vi maa op til betydelig højere Beløb. Det ærede Medlem, der nu talte, udtalte sig om, at han i dette Lovforslag aldeles savnede Bestemmelser om, hvorledes Fordelingen skal ske, ligesom det ikke var ganske klart, af hvem eller hvorledes Tilsynet egentlig skal føres. Jeg tror ogsaa, at vi maa have Bestemmelser i Loven derom. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om vi med Hensyn til Fordelingen til Elever kom ind paa den samme Ordning som den, der nu gjælder med Hensyn til Fordelingen til Folkehøjskoleeleverne, nemlig at Amtsskoleraadene fordele Beløbene, thi derved kommer det lokale Kjendskab til at gjøre sig gjældende i en ganske anden Grad, end naar det lægges under en Centralbestyrelse paa Landbohøjskolen; den Ordning, man har med Hensyn til Fordelingen til Folkehøjskoleeleverne, har jo hidtil vist sig praktisk, og der er, saavidt jeg veed, ikke ført nogen Klage derover, medens der derimod er ført en aarlig tilbagevendende Kamp om Fordelingen af Beløbene til selve Skolerne. Dette Punkt maa sikkert ogsaa optages i Loven og nærmere bestemmes. Medens jeg er ved denne enkelte Paragraf, er der endnu et enkelt Spørgsmaal, jeg vil rette til den ærede Indenrigsminister, nemlig om den ærede Minister har tænkt sig, at dette Beløb ogsaa skulde bruges til Havebrugsskoler. Landbohøjskolen giver sig ogsaa af med at uddanne Havebrugsfolk, og det vilde forekomme mig at være ganske naturligt, at man ved en Bevilling som denne ogsaa maa tage Hensyn til de Havebrugsskoler, som ere ved at komme frem her i Landet, og som ganske sikkert med den Udvikling, som Havevæsenet har for sig, blikket her i Landet, faae større og større Betydning. Er det nu den høitærede Ministers Mening, at de 40,000 Kr. ogsaa skulle bruges til dem, saa vil vistnok Beløbet blive i endnu højere Grad alt for ringe. Det

var med Hensyn til dette Lovforslag det første Punkt, som jeg gjerne vilde omtale. — Der er dernæst en eller to andre Sager, som jeg ikke kan undlade ved samme Leilighed at omtale. Dette Lovforslag gaar ud paa en betydelig Udvidelse af Lokalerne paa Landbohøjskolen og gaar ligeledes ud paa en Forøgelse af Lærernes Antal og deres Løn osv. Jeg kan i alle Maader efter den Sympathi, jeg har for Landbohøjskolen, grumme godt billige dette. Derimod savner jeg i allerhøjeste Grad i Lovforslaget nogen Omtanke for Eleverne, som gaa derude, og jeg tror, at man fra dette Things Side er berettiget og forpligtet til særlig at tænke paa, at der ude ved Landbohøjskolen ere forskjellige Hundreder — saavidt jeg kan se af Kommissionens Betænkning er det aarlige Antal af Studerende ved Landbohøjskolen mellem 3 og 4 Hundrede. Om disse unge Mennesker, af hvilke jeg personlig har haft Leilighed til gjennem en Række af Aar at følge ikke saa faa og at følge deres Færd i det daglige Liv, tror jeg at maatte sige, at mange i en særlig Grad gaa for Lud og koldt Vand her. De komme fra Landet uden at kjende det Allermindste til Hovedstaden og Hovedstadslivet med dets mangfoldige Fristelser og den store Anledning til at komme paa gale Veie, og jeg har ogsaa haft ikke saa faa Erfaringer med Hensyn til Beshyringer, som Forældre gjøre sig, naar de sende deres Børn ind til Landbohøjskolen. Jeg tror, at det er et Krav, som mere og mere vil blive reist til Landbohøjskolen, at den ogsaa udenfor Skolen tager sig noget af denne Ungdom, og at den paa en eller anden Maade kommer ind paa at række disse Mennesker en hjælpende Haand. Jeg kan ikke undlade at nævne, at Landbohøjskolen dog ligger nærved Universitetet, naar man tænker paa den Ungdom, der samles ved Universitetet i Kjøbenhavn, og hvad der gjøres for den. Til Universitetet er knyttet forskjellige Stiftelser, f. Ex. Kommunitetet og Regentjen, hvor unge Studenter have fri Bolig, og hvor en af Universitetets Professorer tager Bolig midt imellem dem og fører dagligt Tilsyn med dem, og hvor der overhovedet paa alle Maader er dannet et saadant Midtpunkt for de Studerende, som Alle, der kjende lidt til Studenterlivet, ville vide, har haft en i høi Grad vækkende og frugtbringende Indflydelse paa den Ungdom, som samles ved Universitetet; Regentjen har spillet, og spiller en saadan Rolle i Studenterlivet og i den aandelige Udvikling her i Landet, at man kan rolig sige, at vort Universitet ikke vilde have vundet den Udfest, som det efterhaanden har vundet i vort Folk, og ikke have den Betydning, om ikke Regent-